

מ"ת 66404/06/17 - עקל ותד נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 66404-06-17 מדינת ישראל נ' ותד (עציר) ואח'

תיק חיצוני: 2293/17

בפני כבוד השופט ניצן סילמן

מבקשים עקל ותד

נגד

משיבים מדינת ישראל

החלטה

רקע

1. בקשה לעיון חוזר והמרת מעצרו הממשי של המבקש, למעצר באיזוק, על יסוד טענת חלוף הזמן והחלטות כב' בית המשפט העליון.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת רצח בכוונה תחילה, הצתה, הובלה ונשיאת נשק.
3. לא ארבה במלל, ואציין כי ההליך בעניין המבקש מתנהל מזה כשלוש וחצי שנים. המבקש עצור מאחורי סורג ובריח.
4. עניינו של המבקש הובא בפני לפני כשנה וחצי, וביום 2/5/19 ראיתי לדחות בקשה להמרת המעצר למעצר באיזוק, זאת נוכח תסקיר שלילי ומסוכנות גבוהה שיוחסה למבקש. יחד עם זאת מצאתי חלק ממערך הפיקוח תקין.
5. ערר שהוגש על החלטה זו (בש"פ 3176/19) נדחה.
6. מאז חלפה תקופה לא מבוטלת; מעצרו של המבקש הוארך מספר פעמים ע"י כב' בית המשפט העליון.
7. ביום 2/9/20 התקיים דיון בבית המשפט העליון בהארכת המעצר המבוקשת (11 במניין), בה הורה כב' בית המשפט העליון על הארכת המעצר, תוך שקבע כי "נקודת האיזון היא המשך המעצר בעת הזאת, תוך ציון כי היה ותוצג חלופת מעצר ראויה- רשאי המשיב להציגה לבית המשפט המחוזי. בל נשכח כי ככל שחולף הזמן שבו נאשם מצוי במעצר מכוח סעיף 62 לחוק המעצרים, כך גובר הנטל על כתפי המדינה המבקשת להאריך את מעצרו".
8. בעקבות דברים אלו פנה המבקש בבקשה לעיון חוזר להצגת החלופה; המבקש עתר כתנאי מקדמי להפנותו לשירות המבחן על מנת להכין תסקיר מתאים.
9. המשיבה-המאשימה התנגדה מכל וכל לשקילת שחרור ואף להפניה לתסקיר; לאור החלטת כב' בית המשפט העליון הופנה עניין המבקש לתסקיר.
10. ביום 12/11/20 התקבל תסקיר שירות המבחן; המלצתו היתה **שלילית**.

11. בדיון שנערך לאחר מכן, ביום 15/11/20 טען ב"כ המבקש כי יש לאמץ החלופה חרף ההמלצה השלילית.

12. ב"כ המבקש ציין כי קביעת מסוכנות המבקש מסגרת התסקיר הנה מעלה מן הצורך; טיב האישום, עונה בעד עצמו ומלמד על המסוכנות; על כן, העובדה כי כב' בית המשפט העליון סבר שיש לשקול הצגת חלופה, היא הנותנת כי חרף הסיכון האינהרנטי, חשש ההימלטות מאימת הדין, וכל הטבוע באישום נשוא הליך זה, לא כל שכן בנסיבות הקשות שביסוד האישום (הרצח בוצע, לכאורה, בסגנון הוצאה להורג), אין כדי להעלות או להוריד.

13. ב"כ המשיבה חזרה על הטענות שהועלו לאורכו ורוחבו של הליך- המעשה הקשה, והמסוכנות הגבוהה; עוד ציינה ב"כ המשיבה כי מאז הארכת המעצר התקדם ההליך משמעותית; כן ביקשה להביא כי יש לקבל עמדת משפחת הקורבן (וזאת ראיתי לעשות מהלך הדיון).

דיון והכרעה

14. מדובר במקרה המעורר התלבטות לא קלה.

15. מחד, אישום קיצון, לגבי מי שלחובתו עבר מכביד, ומסוכנותו גבוהה; מאידך, פרק הזמן שחלף אינו מבוטל, וקיים עוד פרק זמן משמעותי עתידי לשמיעה.

16. עוד אציין כי פרמטרים רבים שהועלו בטיעון, הנם מעלה מן הצורך; אבהיר.

17. כאשר הליך נדון לפי סעיף 62 לחסד"פ (סמכויות אכיפה- מעצרים), שוב אין צורך להידרש לסוגיות שהיו ביסוד הליך המעצר.

18. העובדה כי מדובר באישום ברצח, שאלת המסוכנות הגבוהה שיוחסה, חומרת המעשה (להבדיל מהאישום), עברו של העושה, כל אלו מונחים בפני כב' בית המשפט העליון.

19. על כן מקום בו קובע כב' בית המשפט העליון כי יש לשקול חלופה, אין בנתונים אלו כדי להעלות או להוריד לצרכי השקילה.

20. מכאן שצודק ב"כ המבקש, עת מציין הוא כי בהערכת המסוכנות אין רבותא.

21. עם זאת, קיימים מספר טעמים המטים הכף, לדעתי, לדחיית הבקשה דנן, חרף חלוף הזמן.

22. ראשית, ההתרשמות בתסקיר הנה עכשווית, למצבו הקונקרטי ולא לעת המעצר; שירות המבחן התרשם "כי מעצרו הממושך לא תרם לרגיעה או רתיעה ממצבו, וכי עקל ממשיך התנהלותו הבעייתית ופורצת הגבול **במסגרת מעצרו, מתנהל באופן פוגעני כלפי סביבתו, כמו גם שב ומעורב באירועים אלימים**".

23. שירות המבחן ציין כי המבקש מועבר, תכופות, בין בתי מעצר שונים (עמ' 3 הערכת סיכון).

24. שנית- לא רק קשיים מול אוכלוסיית עצירים עסקינן- לאחרונה **הורשע המבקש באוגוסט 2020**, בגין עבירת התנהגות פרועה במקום ציבורי; העבירה התייחסה להתנהגות כלפי **סוהר שב"ס**.

25. נתונים אלו עדכניים, ואינם מסתמכים על המצב בעת הגשת האישום; נתונים אלו מלמדים, כי גם בחלוף 3 וחצי שנים, מקים המבקש סיכון קיצוני, ואינו מקבל עליו מגבלות ומרות החוק ואוכפיו.
26. המבקש ניצב בפני כב' בית המשפט העליון, מבקש להציג מפקחים שישגחו עליו, בעוד הוא מורשע בהתנהלות כלפי סוהר נחשון בעת מעצרו; אם בעת מעצרו, התנהגות המבקש היא כזו, גם כעת בחלוף זמן כה ניכר, הכיצד ניתן לתת במבקש ולו אמון בסיסי כי יקיים הוראות החוק והמגבלות, אם ישוחרר משבי המעצר??
27. להבנתי, אותה 'מטוטלת' המוזכרת לא אחת בפסיקות כב' בית המשפט העליון, בה חלוף הזמן מניע המשרעת לכיוון העדפת חירות, נובעת בין היתר מההנחה כי המעצר הממושך נתן אותותיו, הקהה הסיכון ולא במעט, ויצר הרתעה.
28. הכיצד ניתן לסבור כי אלו פני הדברים עת גם בעת מעצרו מורשע המבקש, מעורב באירועים אלימים, וזאת ממש אגב הדיון בבקשתו כאל???!
29. שירות המבחן ציין כי לא התרשם "משינוי משמעותי בעמדותיו כיום", וכי אין למבקש עצמו יכולת להציב גבולות (פרק ההמלצה).
30. שלישית- יש להביא בחשבון כי חלק ממשי מהתמשכות ההליך, רובץ (מעבר לשיקולי התפשטות הקורונה), גם לפתח ההגנה- ראה למשל בקשות מיום 22/7/20, 3/9/20, 13/9/20, 14/10/20, 26/10/20; מנגד- פרשת התביעה מתקרבת לקיצה, ונראה כי בפרק זמן של כשלושה חודשים מהיום, ניתן יהיה לסיים השמיעה. עוד הבאתי בחשבון כי המותב בתיק העיקרי ראה להוסיף מועדים (החלטה מיום 18/11) על מנת להביא ההליך לכלל סיום.
31. רביעית- יש להביא בחשבון (בבחינת שיקול מצטבר), כי המתח מול משפחת הקורבן לא פס, ועמדתו בדיון מדברת בעד עצמה.
32. לסיכום- אמנם הוראת כב' בית המשפט העליון מחייבת הבחינה; עם זאת, אירוע העת האחרונה מלמדים כי גם כיום, לא ניתן לתת אמון במבקש; הרשעת המבקש מאוגוסט 2020 טריה, ומהווה שיקול מהותי נוכח אופי ההרשעה.
33. אני דוחה הבקשה אפוא.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"א, 25 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.